389R2390

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2390/89

av den 24 juli 1989

om allmänna bestämmelser om import av vin, druvsaft och druvmust

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin(1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1236/89(2), särskilt artikel 70.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

De allmänna bestämmelserna om import av vin, druvsaft och druvmust, som fastställdes i förordning (EEG) nr 354/79(3), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2244/89(4), har genomgått stora förändringar. Till följd av talrika kodifieringar av gemenskapsbestämmelserna om vin, bör den förordningen för tydlighetens skull kodifieras.

Enligt artikel 70.1 i förordning (EEG) nr 822/87 skall de importerade produkter som avses i samma artikel åtföljas av ett intyg och en analysrapport utfärdade av ett organ eller en myndighet som har utsetts av det tredje land där produkten har sitt ursprung. Det är nödvändigt att fastställa vilka krav som denna analysrapport skall uppfylla.

Den möjlighet som ges i artikel 70.2 b i förordning (EEG) nr 822/87 att undanta produkter som importeras från tredje land i små behållare och i begränsade mängder från kravet om ett intyg och en analysrapport bör utnyttjas. För att förenkla kontrollen kan detta villkor anses uppfyllt när det rör sig om import från tredje land vars sammanlagda årliga export till gemenskapen redan är mycket liten. I detta fall måste vinet för att undvika snedvridning av handeln både ha sitt ursprung i och importeras från landet i fråga.

Vissa tredje länder, som har upprättat ett effektivt kontrollsystem gentemot sina vinproducenter som tillämpas av organen eller myndigheterna i de berörda länderna i enlighet med artikel 70.1 a i förordning (EEG) nr 822/87, har uttryckt en önskan om att kunna tillåta producenterna att själva utfärda de intyg och analysrapporter som föreskrivs i samma artikel. I syfte att underlätta handeln med sådana tredje länder bör det, såvida de med gemenskapen har ingått avtal som innehåller bestämmelser om ett närmare samarbete vad gäller bedrägeribekämpning och upprätthåller goda handelsförbindelser med gemenskapen, tillåtas att de dokument som har utarbetats av producenterna, i likhet med vad som är fallet i fråga om vin med gemenskapsursprung, betraktas som dokument utfärdade av nämnda organ eller myndigheter, om dessa lämnar nödvändiga garantier och utövar en effektiv kontroll över utfärdandet av dokumenten.

För att pröva det nya systemets effektivitet bör det redan från början bestämmas att dessa regler endast skall gälla under en försöksperiod.

Med hänsyn till behovet av att säkerställa ett snabbt och effektivt konsumentskydd är det nödvändigt att tillämpningen av detta nya system skall kunna avbrytas före slutet av försöksperioden om det visar sig att det medför hälsorisker för konsumenterna eller risk för oredlighet.

I syfte att underlätta handeln med de tredje länder som kan lämna tillräckliga garantier beträffande vinframställning bör det bestämmas att endast vissa uppgifter behöver lämnas om vin som härstammar från dessa länder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det intyg och den analysrapport som avses i artikel 70.1 a första respektive andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 822/87 skall samlas i ett enda dokument, i vilket den del som utgör

a) intyget skall utarbetas av ett organ i det tredje land som produkterna härstammar från, varvid organet i fråga skall förekomma på en lista som skall fastställas,

b) analysrapporten skall utarbetas av ett officiellt laboratorium som är godkänt av det tredje land där produkterna har sitt ursprung och som också är angivet på den förteckning som avses i a.

(1) EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.
(2) EGT nr L 128, 11.5.1989, s. 31.
(3) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 97.
(4) EGT nr L 216, 27.7.1989.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87 och under förutsättning att de garantier som ställs av det berörda tredje landet har godtagits av gemenskapen får dokument utfärdade av producenterna betraktas som intyg eller analysrapporter utfärdade av de organ och laboratorier som förekommer på den förteckning som avses i punkt 1, förutsatt att

a) producenterna individuellt har godkänts för detta ändamål av organen,

b) organen

— utövar tillsyn över de godkända producenterna,

— har tillsänt kommissionen namn och adress för de producenter som avses i a tillsammans med deras officiella registreringsnummer,

— meddelar kommissionen när en producents tillstånd dras in.

Artikel 2

Analysrapporten skall innehålla följande uppgifter

a) om vin och druvmust i jäsning:

— Den totala alkoholhalten i volymprocent.

— Den verkliga alkoholhalten i volymprocent.

b) om druvmust och druvsaft:

— Densiteten.

c) om vin, druvmust och druvsaft:

— Den totala torrsubstanshalten.

— Den totala syrahalten.

— Halten flyktiga syror.

— Citronsyrahalten.

— Den totala svaveldioxidhalten.

— Förekomsten av sorter som har uppstått ur artkorsningar (direkta producenthybrider) eller andra sorter som inte tillhör arten *Vitis vinifera.*

Trots punkt 1 kan det bestämmas, i enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87, att dokument i vilka den del som utgör analysrapporten endast innehåller uppgifter om

— den verkliga alkoholhalten i volymprocent,

— den totala syrahalten,

— den totala svaveldioxidhalten,

skall godtas när det gäller vin som härstammar från ett tredje land som har lämnat särskilda garantier, om vinet är tappat på märkta behållare med en volym av högst 60 l försedda med en engångsförslutning.

Artikel 3

1. I enlighet med förfarandet i artikel 83 i förordning (EEG) nr 822/87 kan artikel 1.2 och artikel 2 andra stycket

— ändras för att ta hänsyn till eventuella förenklingar av motsvarande bestämmelser som tillämpas inom gemenskapen,

— upphävas, om det konstateras att de produkter som omfattas av åtgärderna har varit föremål för förfalskning som kan innebära en hälsorisk för konsumenterna eller för enologiska metoder som inte är tillåtna inom gemenskapen.

2. Artiklarna 1.2 och 2 andra stycket skall tillämpas från och med den 1 januari 1986 till och med den 31 december 1989.

Artikel 4

1. Produkter som har sitt ursprung i eller importeras från tredje land i behållare på två liter eller mindre skall undantas från kravet på ett intyg och en analysrapport, om den sammanlagda transporterade mängden, även om den är fördelad på flera försändelser, inte överstiger 60 liter.

2. Undantag från kravet på ett intyg och en analysrapport skall också omfatta

— vinmängder på högst 15 liter,

— i resandes bagage,

— i små försändelser till privatpersoner, om det är tydligt att sådana mängder är avsedda för deras eller deras familjers personliga konsumtion,

— vin och druvsaft i behållare på högst 4 l som har sitt ursprung i och importeras från ett tredje land vars årliga export till gemenskapen understiger 1 000 hl,

— vin och druvsaft i privatpersoners flyttningsbohag,

— vin och druvsaft för varumässor som omfattas av de särskilda tullreglerna för dessa, förutsatt att produkterna i fråga är tappade på behållare på högst två liter,

— vin, druvmust och druvsaft som importeras för vetenskapliga eller tekniska försök i mängder som inte överstiger en hektoliter,

— vin avsett för diplomatiska representationer, konsulat och liknande myndigheter som importeras inom gränserna för deras tullfria tilldelning,

— vin och druvsaft som ingår i provianten på internationella transportmedel.

Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de överenskommelser som gäller för dem som arbetar inom gränsområden.

3. Denna förordning skall inte tillämpas på följande starkviner:

— Portvin, madeira och moscatel de Setúbal som omfattas av KN-nummer 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 41, 2204 29 51.

— Tokajer (Aszu och Szamorodni) som omfattas av KN-nummer 2204 21 41, 2204 21 51, 2204 29 45, 2204 29 55 och starkvinet Boberg när det åtföljs av ett certifikat om ursprungsbeteckning.

4. De tredje länder som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen skall anges i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 5

1. Förordning (EEG) nr 354/79 upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen skall förstås som hänvisningar till den här förordningen och skall tolkas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1989.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 1989.

På rådets vägnar

H. NALLET

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 354/79	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 1a	Artikel 2
Artikel 1b	Artikel 3
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	-
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6